

v. 1539. ἡσθημένοι. Legendum videtur ἡσκημένοι, ut Ion. 326, εὖ γὰρ ἡσκησαι πέπλοις.

v. 1611. ἐπ' οἰάκων δὲ βὰς ἀνακτ' Kirchhoff. sc. *ad gubernatorem accedens*.

Haec fere sunt quae in *Helena* corrigenda existimo. In ceteris fabulis pauca tantum mutanda inveni, nisi quod in primo volumine duo sunt loca, quae in maiore editione non satis emendate exhibere potui.

Ionis v. 118. ῥυτὰν ἀέναον παγὰν Fixius.

v. 168. αἰμάξω σ' εἰ μὴ παύσεις κ.τ.λ. Kirchhoff.

v. 526. οὐ φιλῶ φρενῶν ἀμοίρους Nauckius.

v. 691. τόδε τ' εὐφημα MS. Palat. τάδε θεοῦ φήμα Nauckius.

vv. 1300—3 post v. 1295 transponit Nauckius.

v. 1356. Ioni tribuens Kirchhoffius πᾶσάν γ' pro πᾶσαν δ' reposuit; proximum versum, γνώσει τάδ' αὐτὸς κ.τ.λ., Pythiae continuavit, *id tu ipse videris*.

v. 1424. ἰδοὺ τόδ' ἔσθ' ὕφασμ' δ' σῶν εὐρίσκομεν conjicit Kirchhoff.

v. 1580. Deesse versum putat Kirchhoff., et verisimile est locum sic fere a poeta scriptum fuisse,

ἐμῆς τ' ἀπ' αἰγίδος
[ὄνομα Κόρης τε Παλλάδος παρώνυμον]
ἔμφυλον ἔξουσ' Αἰγικορῆς.

Androm. v. 294. ἀλλ' εἶθ' Kirchhoff. cum libris fere omnibus, et οὐτᾶν in v. 302.

v. 592. Libri optimi ἀπηλλάγης λέχος. Imo legendum ἀφηρέθης.

v. 1114. κρύφιος εἰστήκει Nauckius pro ἄρ' ὑφειστήκει.

Electra, v. 181. δάκρυσινυχεύω Hermannus.

v. 484. θανάτοις ἧ μὰν κ.τ.λ. Nauckius. De formula ἧ μὴν ἔτι vide nos ad Aesch. Prom. v. 928.